

for udgifterne i anledning af vurderingerne, jfr. § 84.

§ 70.

Stk. 1. Af den i hver kommune (by- og sognekommune) opkrævede grundstignings-skyld tilfalder grundstigningsskylden af de vedkommende kommune tilhørende ejendomme udelt kommunen. Af resten tilfalder halvdelen kommunen. Kommunen kan dog i alt højst oppebære et beløb svarende til en femtedel af kommunens ordinære udgifter i det sidste regnskabsår.

Stk. 2. Fordelingen foretages af finansministeren efter hvert finansårs udløb.

Afsnit III.

Ejendomsskyld.

§ 71.

Stk. 1. Ny påligning af ejendomsskyld til staten skal fremtidigt ikke finde sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler påhviler ejendommene for året 1956, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene. Efter den almindelige vurdering, der i henhold til § 1 skal finde sted i 1960 (12. alm. vurdering) og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives afgiften med 10 pct. af det oprindeligt fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages pr. den 1. april, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted efter hver almindelig vurdering, benævnes nedskrivningsbeløbet.

Stk. 3. Ved den i stk. 2 omhandlede fiksering bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten, (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld til staten fastsættes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond).

Stk. 4. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den ejendomsskyld, der svares for året 1956, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

Stk. 5. Af ejendomsskylden til staten afgives $\frac{11}{16}$ til den fælleskommunale udligningsfond.

§ 72.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 73.

Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller arealet er steget i værdi, skal den ejendomsskyld, der på vurderingstidspunktet hvilede på ejendommen, nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien forholdsmæssigt svarende beløb. Nedskrivningsbeløbet, jfr. § 71, nedsættes i samme forhold.

§ 74.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af ejendomsskylden med tilhørende nedsættelse af nedskrivningsbeløbet. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.